BUŠOVICKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2 rok 2017 www.busovice.cz

Bušovice v historii – pohled od zámku na hráz rybníka

Z obsahu:

- Slovo starosty
- Výsledky voleb do PS PČR v naších obcích
- Historie piva a hospod v Bušovicích
- Akce ve Střapoli
- Nohejbal a TJ Sokol 2017
- Křížek ve Střapoli
- Příběh legionáře Vojtěcha Holuba
- Připomínka 100 let bitvy u Zborova
- Kulturní zařízení ve Střapoli
- Naši jubilanti
- Drobné ovoce
- Staročeské odpoledne s vepřovými hody
- Pozvánka na adventní setkání v Bušovicích
- Akce v I.pololetí roku 2018

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

nejdříve vám chci poděkovat za hojnou účast na vepřových hodech v naší Bušovické hospůdce. Počet zúčastněných a celkové ohlasy po této akci nás ujistili v pokračování tradice spojení kultury a holdování jídlu a pití…

Jsem také moc rád, že se podařilo sehnat nového nájemce hospody, aby mohly zdárně pokračovat kulturní akce i možnost si zajít v Bušovicích na pivo...

A nyní už v krátkosti o dění a plánech v našich obcích:

Největší akcí je bezesporu přístavba hasičské zbrojnice v Bušovicích. Práce zdárně pokračují a přes drobné obtíže jsme dospěli do fáze dokončení a kolaudace, která by měla proběhnout do 9. prosince tohoto roku. Doufám, že společně oslavíme v jarních měsících „Den otevřených dveří“ a že se vám bude stavba líbit…

Svoji podobu změní také budova bývalého obecního úřadu na Sedlecku. Po delší době jsme obdrželi stavební povolení a nyní již započnou skutečné práce potřebné k dalšímu využití budovy nejen pilným Klubem a klubíkem Zastávka.

Také se snažíme postupně zkulturnit i naši hospodu a sál - mohli jste si všimnout zrenovované podlahy a nových dveří mezi sálem a zasedací místností. Nyní se ještě opraví schody a další úpravy budou následovat.

S modernizací kulturního zařízení se počítá i ve Střapoli, kde se v příštím roce zrekonstruuje sociální zařízení.

Zastupitelstvo obce též řeší možnost bezpečnějšího přístupu pěších od rybníka k obchodu v Bušovicích. Bohužel je situace ztížena dopravními předpisy a co bylo možné dříve, dnes už v mnohém možné není. Snad se projektantům podaří umístit přechodové místo s chodníkem tak, aby to posvětil dopravní odbor příslušným povolením.

Naopak velkou radost nám udělalo získání dvou cest od Pozemkového úřadu ČR. Stalo se tak po několika letech jednání s využitím územního plánu a to bezúplatně. Jedná se o cestu od dětského hřiště ve Střapoli směrem ke Korečnickému mlýnu (par. č. 167/42 a 539 v k.ú. Střapole a od Bušovic směrem k lesu, tzv. Sýkorka (par.č. 1067 v k.ú. Bušovice). Obě cesty jsou vyznačeny v katastrálních mapách, ale v současnosti rozorány. K dispozici pro zaměření budou v létě po sklizni a pak už plně k dispozici pro účely obce. Také jednáme s obcí Smědčice o možném odkupu cesty od Sedlecka ke Smědčicům (par. 632 a 339 v k.ú. Sedlecko). Všechny cesty bychom rádi upravili jako stezky pro pěší.

Jak si asi většina občanů v Bušovicích všimla, probíhají úpravy v okolí bušovického rybníka. V plánu jsou ještě úpravy kolem potoka a po novém roce dojde k pokácení thují podél břehu a provedena následná výsadba.

V samém počátku jsou přípravy a snaha o získání dotace na opravu rybníku v Sedlecku.

Závěrem bych vás chtěl všechny pozvat na adventní setkání 3.12.2017 v Bušovicích.

Luboš Pták

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané ve dnech 20.10. – 21.10.2017

VÝSLEDKY ZA NAŠI OBEC

Okrsek	Voličů v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	% platných hlasů
Bušovice	265	189	71,32	100
Sedlecko	152	104	68,42	99,04
Střapole	71	64	90,14	98,44

Číslo strany	Název strany	Platné hlasy		
		Bušovice	Sedlecko	Střapole
1	ODS	12	14	10
2	Řád národa – Vlastenecká unie	4	0	0
3	CESTA ODPOVĚDNÉ SPOLEČNOSTI	0	0	0
4	ČSSD	16	3	2
6	Radostné Česko	1	0	0
7	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	10	7	2
8	KSČM	13	12	10
9	Strana zelených	0	2	3
10	ROZUMNÍ – stop migraci, diktát.EU	4	0	0
12	Strana svobodných občanů	0	2	2
13	Blok proti islam.-Obran.domova	1	0	0
14	Občanská demokratická aliance	2	2	0
15	Česká pirátská strana	25	13	0
16	OBČANÉ 2011-SPRAVEDL.PRO LIDI	0	0	0
19	Referendum o Evropské unii	3	0	0
20	TOP 09	12	8	0

21	ANO 2011	69	21	22
23	SPR-Republ.str.Čsl. M.Sládka	0	0	1
24	Křesť.demokr.unie-ČS.strana lidová	1	4	0
25	Česká strana národně sociální	0	0	0
26	REALISTÉ	0	3	3
27	SPORTOVCI	0	0	0
28	Dělnická str.sociální spravedlnosti	0	0	0
29	Svob.a př.dem.- T. Okamura (SPD)	15	11	8
30	Strana Práv Občanů	1	1	0

Strany, které nejsou uvedeny, nebyly v Plzeňském kraji zastoupeny.

Historie piva a hospod v Bušovicích

V Bušovicích se v dobách dávných a nedávných, stejně jako v současnosti, pilo pivo. Pilo se nejen při různých slavnostech v průběhu roku (masopust, máje, poutě, posvícení…) a hostinách (křest, svatba…), ale vlastně každodenně, zejména po večeři, málokdy při obědě (a to pouze v neděli) i při práci. „*Pivo se v létě v senosekách a ve žních nosívalo též na pole, jednak ve džbánu, do něhož přidával hostinský kousek ledu, nebo v lahvích*“ (Kronika obce Bušovice 1920–28).

V Bušovicích existoval kdysi i pivovar, který přináležel k panskému dvoru. Panský dvůr se rozkládal na místě původních pozemků č. p. 29 (E34), 30, 31, 32 a 33, který v roce 1878 vyhořel, a jeho čísla dostaly jiné objekty. Ke dvoru náležela i zahrada č. p. 2 a č. p. 39 a také pozemky za č. p. 3, 80 a 4 až k tzv. Hořejší cestě (nad bývalým JZD). Právě na těchto místech měl stávat i panský pivovar, naproti č. p. 33 za zámkem. Pivovar zde existoval poměrně krátkou dobu, jistě krátce před rokem 1600, ale již před rokem 1650 zaniká.

Místo, kde se měl nacházet pivovar

Humno (sladovna) pivovaru a sklepy se pak měly nacházet v místě zvaném Hvízdalka (okolí dnešního domu č.p. 5, majitel Václav Novák). Na mapě Stabilního katastru z roku 1839 je patrný komín od starého pivovaru.

V Bušovicích se nacházelo několik hospod. V paměti místních obyvatel se zachovala zejména hospoda u Hošků („Na

Hradčanech“) a u Fajfrů („Ve vsi“). Hospoda U Fajfrů se nacházela v domě č. p. 80 (nad zámkem, dnes zde bydlí rodina Černých). Objektu se zde říkalo „U Šenkýřů“, majitelem hospody byl od roku 1875 Jan Kraus, od roku 1906 Josef Fajfr a od roku 1942 Vlastimil Fajfr.
Obr. Hostinec „U Fajfrů“ v 60. až 70. letech 20. století

Jan Krauz, první majitel hospody „U Fajfrů“, byl dlouho majitelem hospody, která stála poblíž, asi v tom místě, kde se zatáčí silnice směrem na Sedlecko. Původní majitel této staré hospody byl od roku 1746 Josef Kroc, proto se tato hospoda označovala jako „stará hospoda u Kroců“. Tato hospoda byla výsadní, existovala dříve, než byl založen měšťanský pivovar v Plzni (1842), dováželo se sem pivo z Plzně od Pytlíků, takzvané bavorské. Za majitele Krauze se zde čepovalo i pivo z radnického měšťanského pivovaru. Za velikého požáru v roce 1887 (*pozn. některé zdroje uvádějí rok 1888*) hospoda vyhořela ještě s několika budovami v okolí, a už nebyla obnovena. Dlouho se tomuto místu říkalo „Na spáleništi“. Majitel následně místo spáleniště daroval obci, a tím se náves v horní části značně rozšířila.

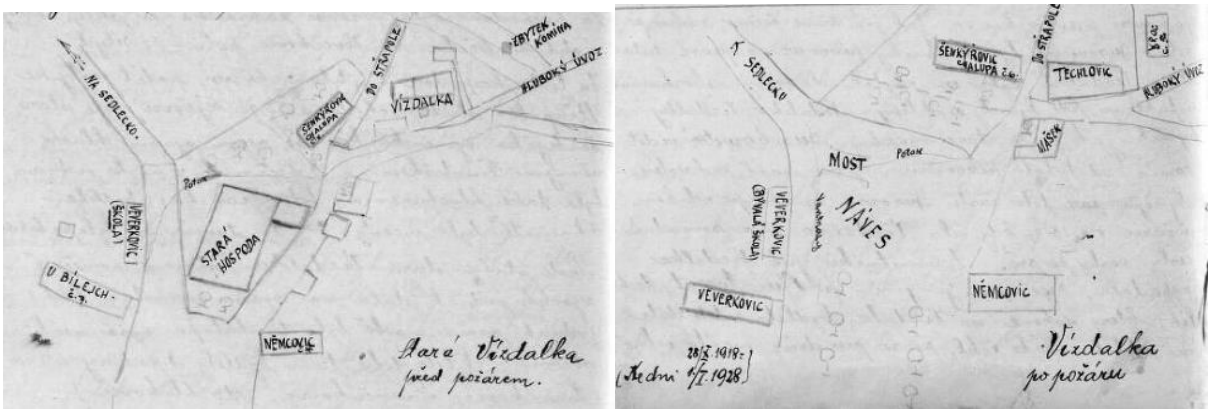

Hvízdalka před velkým požárem v roce 1887 a po něm (Kronika obce Bušovice 1920–28).

Jan Krauz po požáru hospody přenesl živnost do nedalekého stavení (č. p. 80). Hospoda byla původně velmi malá, s nízkými stropy (rukou se prý dosáhlo na strop), přesto se zde hrálo divadlo a tančilo se. Další majitel Josef Fajfr, zvaný Mesr, nechal v roce 1907 hospodu přestavět téměř do dnešní podoby a vybudoval sál. Hospoda zde byla až do roku 1982, kdy byl postaven Kulturní dům s hospodou.

Druhá významná bušovická hospoda „U Hošků“ se nacházela v horní části obce, na tzv. Hradčanech, v objektu č.p. 48 (u konečné zastávky č. 52, dnes zde bydlí Karel Spáčil). Dům vlastnil od roku 1779 Vojtěch Calta, poté Vojtěch Novák, a od roku 1878 Jiří Harant, který zde v 90. letech 19. století zřídil hostinec. „*Za mé paměti brával pivo švábenské – ze vsi pod Žebrákem – dobré nebylo*“ (Kronika obce Bušovice 1920–28). Od roku 1909 objekt vlastnil Václav Zíka a od roku 1914 František Hošek. V obou hostincích (u Hošků a u Fajfrů) se od konce první světové války čepovalo i pivo z plzeňského měšťanského pivovaru. Hoškovi nechali postavit v roce 1920 k hospodě tančící sál s hledištěm a v roce 1934 zřídili k hospodě i řeznictví (s porážkou) a uzenářství (bylo v provozu do roku 1958). V roce 1969 byl objekt prodán a rozdělen na obytnou část a sokolovnu. K sokolovně byly přistaveny šatny a nový vchod od silnice.

Na katastru obce Bušovice se v roce 1924 objevila ještě jedna hospoda, a to na Sedlecku u vlakové zastávky.

„Hospody bývaly útočištěm hlavně mužů, - ženy zde do hostince se svými muži nechodily, kromě tanečních zábav - , kteří po celodenní trampotě při sklenici dobrého moku chtěli zapomenouti na únavu nebo starosti. Pravidelné „tačky" bývaly ve středu, v sobotu a v *neděli, a hlavně to byly schůzky sobotní, kdy sousedé – vymytí, vyholení a po svátku ustrojení scházeli se do hostinské „sedárny", aby se navzájem pobavili, aby si postěžovali a si vůbec popovídali. Předmětem hovoru bývalo hlavně hospodářství. Po vyčerpání hovoru přicházívaly na pořad karty. Hrával se o krejcar „puk" (soudivý, kdy se debatovalo, co kdo měl vynést a proč nevynesl a při němž se prohrál často „závratný" obnos až i 10 Kč). Dále bývala v lásce „darda", a po válce se ujal všeobecně „mariáš"…. Tačky se někdy protáhly přes půlnoc, ale pravidelně končívaly do půlnoci. Nedělní tačky však často se protahly do rána… nebylo to žádnou vzácností, a trvali-li ještě déle, říkalo se tomu zde „tábor". Při takových táborech vypito a vylito bylo hromadu piva a také manželky těchto novodobých taboritů z toho mívaly malou radost*. (Kronika obce Bušovice 1920–28).

Tereza Šlehoferová (*s využitím písemných materiálů od Vojtěcha Záhlavy, Kroniky obce Bušovice 1920–28 a Dokumentace o domech a obyvatelích v naší obci z* roku *2000*)

Akce ve Střapoli

Na tradiční akci „DEN SOUSEDŮ STŘAPOLSKÝCH“ jsme se sešli 8.dubna, abychom se opět přidali k dobrovolníkům z celé republiky a zapojili se do akce „UKLIĎME SVĚT, UKLIĎME ČESKO“. Jelikož však uklízíme již poněkolikáté, a to nejen v tento den, černé skládky v okolí obce jsme již dříve vyřešili. Proto jsme si naplánovali i jiné činnosti pro zkrášlení obce: úpravu okolí restaurovaného křížku „u Benešů“, natření všech laviček a dřevěného posezení před bývalou požární zbrojnicí, vysadili jsme novou zeleň na návsi a dále jsme vyřezali křoví a náletové dřeviny při vjezdu do Střapole směrem od Sedlecka.

Odpoledne byly odměnou, zejména pro děti, také již tradiční rybářské závody na rybníku na návsi. Úspěšní byli skoro všichni rybáři, takže se lov ryb opět vydařil.
Jako poděkování všem sousedům za účast na úklidu obce nám v podvečer přijel zahrát a zazpívat soubor JISKRA 58 z Plzně, pekly se klobásy a o úspěšném dnu se u piva a vína debatovalo dlouho do noci.

Stejně jako vloni jsme letošní kácení májky pojali jako rozloučení s létem a na 9. září jsme pro všechny věkové kategorie uspořádali turnaj ve střelbě ze vzduchovky. Několik soutěžních disciplín, např. střelba na terč různými způsoby, střelba na plechovky a biatlon vyvolalo ve všech zúčastněných nebývalého soutěžního ducha a celé odpoledne se tak stalo pro všechny napínavým sportovním zážitkem. Tuto akci hodnotím jako letošní dosud nejlepší a velké poděkování za nápad a pomoc při organizaci patří Pavlovi Boušemu.

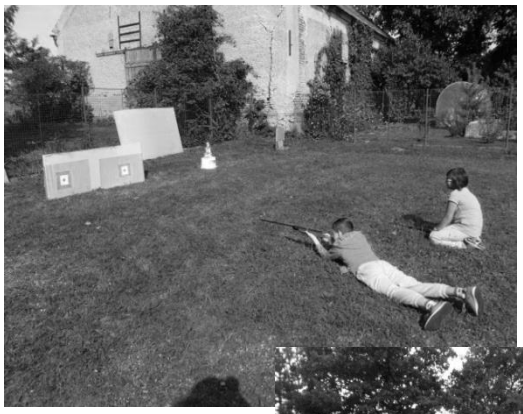

Do konce roku nás ještě čeká rozsvícení střapolského vánočního stromu a adventní setkání. Ale věřím, že se ještě najde několik příležitosti na společné posezení.

Michal Kabát

Nohejbal a TJ Sokol 2017

V letošním roce družstvo TJ Sokol Bušovice opět zdárně reprezentovalo svoji vesnici v soutěži oblastního přeboru v nohejbalu ve skupině A. V této soutěži jsme obhajovali prvenství z roku 2016 a díky obrovskému nasazení všech zúčastněných se to podařilo. Celá soutěž byla letošní rok velmi vyrovnaná a celkové 1. místo jsme potvrdili až v posledním zápase 30. 9., kdy jsme přivezli cennou výhru ze hřiště Zbirohu 7:3 (stačila by i remíza ☺)
Jednotlivé výsledky letošního ročníku:
Bušovice – Kornatice 8:2, Radnice – Bušovice 2:8, Bušovice – Zbiroh 7:3,
Strašice - Bušovice 2:8, Kornatice – Bušovice 7:3, Bušovice – Radnice 5:5,
Zbiroh – Bušovice 3:7, Bušovice – Strašice 6:4

Nohejbalisté oddílu Bušovic se během léta zúčastnili tradičních turnajů: Kornatice (2.místo), Březina (1.), Litohlavy – turnaj oblastního přeboru (1.), Kříše (2.), Nová Huť (1. a 5.). V souvislosti s letními turnaji, byl vyhrazen jeden červencový termín i pro uspořádání klání pro stoupence nohejbalu z Bušovic a Smědčic. Vše bylo velmi přátelsky pojato a za poměrně vysokých teplot došlo k zápolení mezi 5-ti celky a to Kluci ze vsi, Mařeny, Poddolejšky , Trautumberk a Trijo-pijo. Nebylo důležité, kdo vyhrál, ale kdo se zúčastnil…

V průběhu roku se na hřišti TJ konalo několik akcí ve spolupráci s Obecním úřadem, místním SDH a dalšími přáteli. Za zmínku stojí dětský den, nohejbalový turnaj a v poslední řadě poprázdninové posezení, na kterém byl představen nově zakoupený skákací hrad SDH.

V souvislosti s postupným zdokonalováním hřiště jsme se společně rozhodli, že by bylo dobré vybavit hřiště přípojkou elektrické energie, pro případ výše zmiňovaných akcí. V současnosti se elektřina bezplatně odebírá od Heringů a Dlouhých, za což jim samozřejmě velice děkujeme. Bohužel TJ Sokol Bušovice nedisponuje dostatečnými finančními prostředky pro provedení samotné přípojky. Prozatím jsme nechali zpracovat projektovou dokumentaci na elektrifikaci hřiště a fa ČEZ provedla na základě podané žádosti svedení elektřiny do rozvodné krabice. Nyní se snažíme najít cestu dofinancování a dokončení přípojky. Doufáme, že se vše podaří dotáhnout do zdárného konce a na hřiště bude zaveden elektrický proud…

Milan Majer

Křížek ve Střapoli

Na konci obce Střapole při výjezdu směr Stupno stojí poutní křížek u č.p. 40. Byl zbudován a vysvěcen v roce 1893. Od té doby stojí stále na stejném místě a je historiky hodnocen jako památka místního významu. Na desce si můžeme přečíst nápis:“ Ku cti a slávě Boží věnovali občané Střapolští 1893“. O údržbu okolí pomníku se vždy starala rodina Benešova, pouze několikrát se v minulosti zastavily řádové sestry z Liblína, aby se pomodlily či zapálily svíčku.

V roce 2016 byly poraženy 2 přerostlé tuje u pomníku, jelikož zasahovaly do drátů elektrického vedení a bortily svými kořeny podezdívku oplocení u domu č.p. 40. V letošním roce byla na náklady obce Bušovice provedena odbornou firmou (Džuman Zbyněk) generální rekonstrukce křížku. Celá rekonstrukce trvala od února do dubna 2017.

Cituji za specifikace prací, která byla zaslána starostovi obce a následně byly všechny práce provedeny.

„Celý pískovcový kříž a kamenný základ budou po celé ploše šetrně omyty a očištěny od cizorodých látek (krusty, biologické nánosy) tak, aby nedošlo k narušení struktury kamenného materiálu a modelace. Bude použit odpovídající chemický prostředek zamezující další růst biologických objektů. Po vyschnutí kamenného materiálu po procesu očištění, bude celý povrch kamene důkladně napuštěn vhodným zpevňujícím přípravkem. Po procesu vyzrání tohoto materiálu budou narušené části a všechny chybějící spáry v kamenném materiálu spojeny a doplněny vhodným umělým kamenem, stejné struktury a barvy jako okolní kamenný materiál. Dále budou vyspraveny a domodelovány všechny případné plastické části
podstavce. Nové vysprávky budou modelací přizpůsobeny okolí původního kamene.

Barevnost nově doplněného kamene bude sjednocena s původním kamenným materiálem jemnou patinou. Po procesu veškerých prací, vyzrání nově doplněného kamenného materiálu bude celý povrch napuštěn a ochráněn vhodným konzervačním, hydrofobním přípravkem.

Nově osazený litinový kříž s Kristem bude šetrně očištěn, opatřen 2x základním antikorozním nátěrem a 2x vrchním alkydovým nátěrem v barvě černé a Kristus bude pozlacen“.

Vlasta Klausová

Příběh legionáře Vojtěcha Holuba, rodáka z Bušovic

V letošním roce jsme si 2. července připomněli 100 výročí bitvy u Zborova, která znamenala zásadní zvrat v bojích na východní frontě za první světové války, přispěla k podpoře zahraničního odboje a vzniku samostatného Československa. V bitvě u Zborova bojoval i legionář **Vojtěch Holub**, občan Bušovic. Jaký byl nebo mohl být život **Vojtěcha Holuba** a jaké klíčové události malých dějin Bušovic i velkých dějin Rakousko-Uherska se do jeho života promítaly? Pokusme se na základě dostupných pramenů a střípků informací rekonstruovat jeho příběh…

Vojtěch Holub se narodil za Rakousko-Uherska, v době vlády **Františka Josefa I**. (vládl 1848–1916). V té době se zemědělská obec Bušovice ocitla ve stínu rychle se rozvíjející Plzně i bližších menších průmyslových měst (Rokycany, Chrást, Radnice). Zatímco počet obyvatel Plzně narostl mezi léty 1869–1930 více jak čtyřnásobně a Rokycan dvojnásobně, Bušovice populačně stagnovaly a spíše musíme počítat se stěhováním obyvatel za prací do Plzně a jiných měst v okolí.

Bušovice na přelomu 19. a 20. století

Vojtěch byl synem **Františka Holuba** a **Kateřiny**, rozené **Šemokrouchové**. **Kateřina** (maminka Vojtěcha) pocházela z Bušovic č. p. 14 (dnes zde bydlí Tomáškovi), její tatínek (dědeček Vojtěcha) se jmenoval **Martin Šemokrouch** a byl rolníkem, její maminka (babička Vojtěcha) se jmenovala **Kateřina Černá** a pocházela ze Střapole z č.p. 25. Tatínek **František Holub**, zvaný Jirkán, byl synem **Václava Holuba** z Vitinky (č. p. 14) a **Eleonory Huclové** z Oseka (č. p. 10), bydlel v č. p. 78 (dnes zde bydlí Rackovi) a zde se i Vojtěch 21. dubna 1888 narodil. Den na to se konal křest v dýšinském kostele, za kmotra mu šel jeho strýc (bratr jeho maminky) **Martin Šemokrouch** a teta **Marie Šemokrouchová** (sestra jeho maminky). „*Po křtu zavedl šťastný otec kmotry a bábu do hospody a pohostil je pivem, vínem nebo rosolkou. Tím také celý tento akt býval odbyt – ledaže by ještě doma vystrojena svačina*“ (z Kroniky obce Bušovice 1920–1928). V době, kdy se narodil, měly Bušovice 471 obyvatel a 79 domů (rok 1880), resp. 487 obyvatel a 80 domů (v roce 1890).

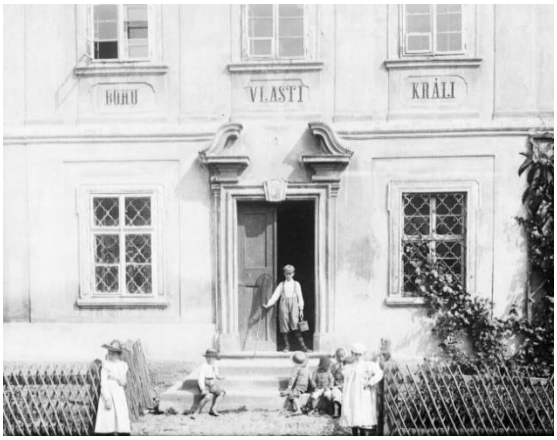

Vojtěch určitě chodil do bušovické základní školy, která sídlila od roku 1830 (až do zrušení roku 1977) na zámku a pravděpodobně jej učil velmi pokrokový řídící učitel **Josef Mozr**. Josef **Mozr** inicioval v Bušovicích v roce 1897 například vznik Spořitelního a záložního spolku (Kampeličky), Hospodářské besedy a koupil třeba i koncem 19. století dva secí stroje, které usnadnili práci místním zemědělcům a spláceli mu je.

Vojtěch mohl za svého života v Bušovicích cestovat do Plzně i Radnic železnicí, trať z Chrástu do Stupna byla vybudovaná už v roce 1863, do Radnic v roce 1894 a v roce 1907 byla zřízena zastávka na Sedlecku. Jeho život v Bušovicích se odvíjel (podobně jako u jeho spoluobčanů) od hospodářského roku a od významných svátečních událostí, které se v průběhu roku slavily. V první části roku se konal Masopust, který býval velmi veselý, tři dny se tančilo a pak se šlo do Dýšiny do kostela na „popelec“. Následovaly Máje, kdy býval od vesnické chasy před hospodou nebo na návsi stavěn vysoký štíhlý smrček s nepoškozenou špičkou. Ten, kdo nesl májku, byl králem, a vyšňořená dívka, která nesla věnec nebo kytici byla králkou. Kolem májí se hodně tančilo, zpívalo a pilo. Následovala různá procesí, a to o Velikonocích nebo ve svátek Nanebevstoupení pouti, a také pouti, ať už Osecká, Dýšinská nebo Vršíčková. Po sklizni se slavily dožínky, podle dobových zdrojů dosti skromně a odbyly se spíše v jednotlivých domácnostech. Poté už zbývalo jen posvícení, zejména Havelské, na které se sjížděli do Bušovic příbuzní s blízkého i dalekého okolí a v domácnostech bylo hodně jídla i pití, odpoledne hrála muzika v hospodě Ve vsi a druhý den na Hradčanech, sloužila se mše v místní kapli za zemřelé. A pak následovaly snad již jen Vánoce a Silvestr.

Z rodných Bušovic dojížděl mladý **Vojtěch** do Prahy, kde pobýval hodně času, neboť soukromě studoval sochařství v několika pražských ateliérech. Bylo to v předválečné době, kdy na výtvarné scéně aktivně působil například známý výtvarný spolek Mánes. V roce 1910 odešel Vojtěch ve 22 letech do Ruska, kde pracoval jako výtvarník-dekoratér ve větších ukrajinských městech. Možná ještě před odchodem do Ruska stihnul svatbu svého bratra **Františka Holuba** s **Kateřinou Šedivcovou** z Bušovic č.p. 75, která se konala 17. září 1910 ve farním kostele v Dýšině.

Dne 28. Června 1914 byl v Sarajevu spáchán atentát na následníka rakousko-uherského trůnu **Františka Ferdinanda d´Este**. Tato událost následně spustila sled událostí vedoucí k první světové válce a velmi zasáhla i do **Vojtěchova** života. Nedílnou součástí první světové války se staly československé legie, což byly jednotky zahraničního vojenského odboje sestávající se z vojáků, kteří dezertovali z rakousko-uherské armády. Základ těchto vojsk začal vznikat již v roce 1914 z dobrovolníků, kteří se hlásili zejména do carské armády v Rusku. Tito dobrovolníci, jež byli v hojném počtu z Varšavy a jejího okolí, v Rusku vytvořili „Českou družinu“ (nejednalo se pouze o Čechy a Slováky, ti však měli velkou převahu). Do České družiny vstoupil 31. srpna 1914 i **Vojtěch**, toho času pobývající v Rusku. Podobně jako Vojtěch vstoupili do legií i mnozí další bušovičtí občané. V řadách československých legií v Rusku sloužil například **Josef Folk** z č. p. 3 (zvaný Razim, narozený 7.9.1895, bojoval na všech ruských bojištích, byl těžce raněn do obou nohou a poté zařazen do účetnického sboru, vrátil se do vlasti, pro nezhojitelnou chorobu se zastřelil 14. listopadu roce 1921 v hotelu Valdek v Plzni), **Jindřich Fryček**, z č. p. 51 (bojoval u Samary a na Uralu, kde padl, bylo mu 20 let), **Josef Holub** z č.p. 78 (sloužil u 9. pluku, vrátil se zdráv do vlasti), a další…

Ale vraťme se zpět k **Vojtěchovi**. Ten v říjnu 1916 absolvoval důstojnický kurz při štábu Československé střelecké brigády, obdržel důstojnickou hodnost a stal se velitelem čety 6. roty Prvního střeleckého pluku (původní České družiny).

Ani ve službách legií nezapomínal **Vojtěch** na své původní sochařské povolání. V té době spolupracoval například na pomníku ruskému vojínu, který byl postavený v Osovci na řece Strypě v Haliči jako pocta společným bojům z května 1916. Navrhl jej a postavil spolu s bratrem (*pozn. – oslovení legionářů, nikoli příbuzenský vztah*) legionářem **Václavem Zuntem**. Z dostupných pramenů se dovídáme, že socha i podstavec byly zhotoveny z materiálu určeného pro stavbu zákopového opevnění – z cementu, železa a ostnatého drátu. Na přední straně pomníku byl tento nápis: *„Slávou ověnčenému vítěznému vojínu od Čechů – dobrovolců 41. pěší divise v Osovci na řece Strypě 6. května 1916.“*

V květnu roku 2017 se **Vojtěch** určitě setkal s **Tomášem Garrigue Masarykem**, který přijel do Ruska, aby dosáhl spojení česko-slovenských jednotek roztroušených u ruských útvarů, a navštívil i První střelecký pluk, kde **Vojtěch** sloužil.

Obr. T. G. Masaryk u Prvního střeleckého pluku v Rusku

Dne 2. července 1917 se nedaleko Zborova odehrála bitva, do které se zapojilo asi devět tisíc vojáků, a Vojtěch byl jedním z nich. Vojska centrálních mocností měla nad legionáři výraznou početní a materiální přesilu. Legionáři byli prakticky bez děl, museli spoléhat na jiné ruské jednotky, chyběly jim i strojní pušky čili kulomety. Přesto střet skončil jednoznačným vítězstvím Československé střelecké brigády, jak se jednotka složená z legionářů nazývala. Ta nečekaně prorazila nepřátelské linie, za dvě hodiny dokázala postoupit za tři zákopové linie, a to i přes mizivý účinek dělostřelecké přípravy.

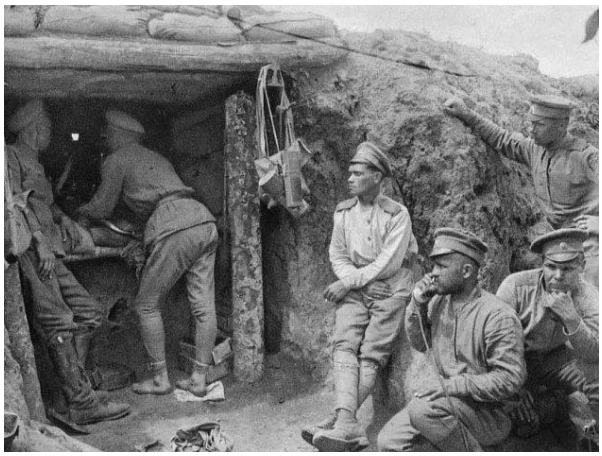

Po bitvě u Zborova v létě 1917 získali Češi a Slováci značné renomé u ruského velení, které na to konto povoluje nábor do jednotky mezi českými a slovenskými zajatci z rakousko-uherské armády. Třítisícová jednotka tak stojí u zrodu budoucí šedesátitisícové legionářské armády složené z Čechů, Moravanů a Slováků operujících na ruském území. Zborov měl rovněž význam pro myšlenku československé samostatnosti, neboť zde bojovalo české vojsko jako celek, pod svými prapory a za svobodu své vlasti.

Vojtěch byl 2. července 1917 v bitvě u Zborova těžce raněn, byl převezen do záložní nemocnice v Tarnopolu, kde 3. července 1917 zemřel. V bitvě u Zborova padlo celkem 185 legionářů, na osm stovek dalších bylo zraněno. Například budoucí premiér **Jan Syrový** přišel u Zborova o oko.

Centrální mocnosti naproti tomu přišly asi o tři tisíce mužů, kteří vesměs padli do zajetí.

Vojtěch Holub je pohřben v obci Ozerna (Jezerná), kde je dle dostupných zdrojů Ministerstva obrany ČR pochováno dalších 52 obětí válečných bojů. Dochovaných náhrobků, ze kterých lze vyčíst jména zemřelých, je jen sedm, a **Vojtěch** mezi nimi není, jeho hrob je neoznačený, ukrytý v trávě.

Hroby v Jezerné (Ukrajina) – v popředí jeden z dochovaných náhrobků

Za odvahu v bojích byl **Vojtěch** vyznamenán křížem a medailí sv. Jiří a in memoriam Československým válečným křížem. V rodině **Vojtěcha Holuba**, stejně jako v celých Bušovicích, se na začátku července 1917 žilo pravděpodobně úplně jinými starostmi, zejména Vršíčkovou poutí. Z Bušovic odcházelo na Vršíček u Rokycan procesí včele s muzikanty, družičkami v bílém oblečení, ženy nesly sochu Panny Marie, v průvodu šli i muži a děti. Cestou se zpívaly mariánské písně, které někdo předzpívával. Při návratu z Vršíčku procesí provázela rovněž muzika, na kterou účastníci vybírali. „*Toho dne pak odpoledne bývala ve vsi muzika, jeden rok ve vsi, druhý na Hradčanech…Na Vršíčkovou pouť se těšili staří, mladí a hlavně děti. Dlouho před a po pouti nebylo mezi dětmi nic jiného slyšeti, nežli rozhovory o ní*.“ (z Kroniky obce Bušovice 1920–1928). Možná až někdy delší čas po pouti (nebo ještě déle) se rodina **Vojtěcha Holuba** mohla dozvědět o jeho smrti…

Hlavní použité zdroje:
Kronika obce Bušovice 1920–1928. Pamětní kniha 1. střeleckého pluku Jana Husi, 1920. Kniha narozených 1880–1886, Fond 1014, SOA Plzeňského kraje. Internetové zdroje: http://www.legiefilm.cz/, http://www.revuekamen.cz/, http://www.vets.cz/vpm/17736-hroby-obeti-1-svetove-valky-legionaru-z-bitvy-u-zborova/, http://legie100.com/krev-legionare

Tereza Šlehoferová

Připomínka 100 let bitvy u Zborova

2. července 2017 uplynulo 100 let od bitvy u Zborova. Jak už je zmíněno v předchozím příspěvku Terezy Šlehoferové, bušovickým občanem, který v této bitvě padl, byl Vojtěch Holub.

„Svíčka za padlé“, tak byla Československou obcí legionářskou nazvána vzpomínka na padlé u Zborova. K této akci se připojila i obec Bušovice a za účasti hasičů a dalších občanů obce, uctila položením věnce památku na rodáka Vojtěcha Holuba a dalších padlých v této bitvě. Vzpomínkové akce se zúčastnil také bratr Kulhánek, zástupce Čsl. obce legionářské a v 18,00 hodin zapálil „svíčku za padlé“, stejně jako tomu bylo na mnoha místech v celé České republice.

Obr. Bratr Kulhánek, zástupce Čsl.obce legionářské spolu s válečnými veterány

Zpestřením slavnostního podvečera byla i účast válečného veterána Jindřicha Šperla, který se přes telemost spojil s bratrem Pražákem přímo ze slavnostního aktu u Zborova na Ukrajině.
Ten slíbil všem přítomným, že do Bušovic doveze prsť přímo z bojiště. Slib dodržel a prsť 4.7.2017 předal starostovi obce Mgr. Ptákovi. Pro zájemce je k nahlédnutí na obecním úřadu.

Jana Racková

Kulturní zařízení ve Střapoli

V roce 1983 byla v obci Střapole zahájena příprava stavby požární zbrojnice místo chudobince a prádelny v č. 3 (na návsi). Výstavba začala v říjnu 1984. Součástí stavby byla garáž pro požární vozidlo, v přízemí místnost pro schůze a posezení občanů, sociální zařízení a v 1. poschodí byl vybudován malý sál. Po dostavbě v roce 1985 až do roku 1991 se zde pořádaly tzv. "Střapolské čtvrtletníky". Byla to velice oblíbená posezení občanů nejen ze Střapole, ale přicházeli sousedé i z okolních obcí a chalupáři. Vždy bylo připraveno pohoštění a při hudbě jsme si zazpívali a zatancovali.

Po roce 1991 se kulturní zařízení využívá omezeně. Občas se sejde skupina milovníků vína na ochutnávce určených druhů vín. Někdy se vyberou peníze a zakoupí se sud piva, který se vypije ve schůzovní místnosti v přízemí. Sál v 1. patře je využíván jako volební místnost a nárazově je pronajímán na rodinné oslavy.

V roce 2014 bylo zbudováno venkovní posezení před kulturním zařízením s masívním dřevěným stolem a dvěma lavicemi. V roce 2015 se vyměnila okna v celém objektu a provedla se vnitřní úprava v přízemí. Byla přepažena část garáže bývalé hasičské zbrojnice a vznikla menší místnost, která je využívána právě pro posezení u vína.

Byli bychom rádi, kdyby se společenský a kulturní život ve Střapoli zintenzivnil a více občanů, především mladších ročníků, si našli čas a začali se scházet, tak jako tomu bylo dříve.

Vlasta Klausová

Naši jubilanti

I v tomto čísle zpravodaje patří stránka našim jubilantům. Zveřejněni jsou zde občané, kteří v II. pololetí tohoto roku oslaví nebo již oslavili 70, 75 a 80 let. Od 80 let jsou zde jubilanti zveřejňováni každým rokem.

Bušovice

Novák Václav	70 let
Sádlo Jiří	70 let
Dezortová Jarmila	70 let
Nový Josef	75 let
Koželuhová Anna	80 let
Sochorová Bohumila	83 let
Brož Bohumír	84 let
Veverka Josef	84 let
Záhlava Vojtěch	87 let

Sedlecko

Šmídl Václav	75 let
Karel Vladimír	75 let
Terlecká Jana	75 let
Terlecký Ján	80 let
Krhounková Nina	81 let
Loukotová Jiřina	84 let
Pěnkavová Marie	86 let

Střapole

Ernest Miloslav	80 let
Strusková Zdeňka	85 let
Ečerová Alenka	86 let
Struska Stanislav	89 let
Tejček Vlastimil	92 let

VŠEM NAŠIM JUBILANTŮM PŘEJEME PEVNÉ ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ A SPOKOJENOST!

Drobné ovoce

Touto dobou je nejvhodnější výsadba ovocných stromů a keřů do zahrádky a v neposlední řadě i mrazuodolných trvalek.
Rostliny nám v nadcházejícím podzimu krásně zakoření a jaře už budou jen růst, bez zvýšené potřeby zálivky, než kdyby jste provedli jarní výsadbu. Vysazovat se může, dokud půda nezamrzne.

V tomto článku bychom se zaměřili na pěstování rakytníků a kanadských borůvek, které jsou velmi populární, ale ne každý ví, jak se o ně starat a zpracovávat je.

Rakytník řešetlákový (Hippophae rhamnoides) je rozšířen po celé Evropě i Asii. Už vojáci Alexandra Makedonského si všimli, že koně, které spásají rakytníkové listí mají lesklou srst a tak ho nazvali v překladu z latinského názvu, hippos – kůň a phae – lesknoucí se. Rakytník je rozvětvený keř dorůstající výšky 1,5-6m z čeledi hlošinovitých. Kořeny rakytníku poutají hlízkové bakterie, které váží vzdušný dusík a obohacují o něj půdu. Proto rakytník nepotřebuje moc hnojit dusíkem, přihnojujeme ho NPK, cereritem či kompostem. Nikdy ne hnojem, v hnoji je a bakterie, která napadá kmen keře a ten pak zaschne. Korunu rakytníku tvoří trnité větvě s temně zelenými na spodu stříbřitými listy. Rakytník je dvoudomý, tzv. k tomu aby plodil je zapotřebí samičí a samčí rostliny, jeden samec opylí až 5 samičích rostlin, při skupinové výsadbě je dává 1samec na 8 samic. Rakytník je větrosnubný, pyl roznáší vítr.

Plod rakytníku je kulovitá, nebo vejcovitá peckovice až 1 cm dlouhá, žluté, oranžové až červené barvy s dužinou kyselou a nahořklou nebo nasládlou. Rakytníkové keře začnou plodit nejpozději třetím rokem po výsadbě. O rakytníku se hovoří jako o zcela unikátní rostlině 3. tisíciletí, je výjimečná obsahem široké škály biologicky aktivních látek. Celá rostlina - kůra, listy a plody obsahuje účinné léčivé látky, jako žádný jiný keř nebo strom mírného pásma.

Plody rakytníku se konzumují čerstvé i sušené, dále se vyrábí šťáva, marmelády, džemy. Tyto produkty se užívají při celkovém posílení organismu, k posílení imunity, při nádorových onemocněních, v rekonvalescenci po chemoterapii a ozařování. Mají také baktericidní účinky a stimulují trávení. Také léčí kašel, umožňuje vykašlávání, zlepšuje trávení a stimuluje krevní oběh. Ze semen rakytníku se připravuje rakytníkový olej. Má výborné regenerační účinky, podporuje růst tkání, vlasů, hojení ran, popálenin, bércové vředy i hemeroidy. Vhodná je aplikace na akné, ekzémy, lupenku, a další kožní choroby. Při radioterapii se natírá ozařované místo a také se užívá vnitřně. Léčí žaludeční vředy i rakovinu, dvanáctníkové vředy, ale rovněž erozi a rakovinu děložního čípku.

V oftalmologii pomáhá při onemocnění trachomem, při poškození rohovky, zánětu spojivek.

U větví nejnovější výzkumy prokázaly rovněž protinádorovou aktivitu. Listy rakytníku se užívají při revmatismu, ekzémech a jiných kožních onemocněních, ale i při zažívacích potížích a jako profylaktický prostředek při chřipce a nachlazení. Ve formě čaje či tinktury. Možnosti pěstování. Rakytník je plně mrazuodolný až do -50 stupňů. Roste dobře v lehčích půdách vysokým obsahem humózních látek a živin, ale může růst i na chudých půdách, vysazujeme se například na valy kolem nově vzniklých dálnic, aby zpevnily a oživili navozenou hlušinu. Na vodu je nenáročný, nesnáší půdy těžké a zamokřené, ale pokud je velké sucho a nalévá plody, je třeba ho zalévat Rakytník je světlomilný, při zastínění špatně roste a neplodí. Keře se sázejí 2-3 m od sebe, aby do sebe nevrostly a mohly se pohodlně sklízet. Sklizeň plodů ručně je náročnější, protože má trnité větve. Mohou se i s plody odřezat, dát do igelitových pytlů, dájí se celé zamrazit na -20 stupňů a pak je pouhým sklepáním plody opadají a zůstanou v sáčku. Zmrzlé rakytníkové plody můžeme zpracovávat i po několika

měsících. Ořezem sklízíme jen třetinu keře, jinak by nám druhý rok neplodil, protože rakytník plodí na dvouletém dřevě. Zbývající plody odereme ručně.

Nové odrůdy jsou již šlechtěné, na beztrnnost a některé jsou také sladší. Rakytníky podle odrůdy dozrávají od konce července do poloviny října. Pokud navolíte více různých odrůd sklizeň se prodlouží. Rakytník podle počasí za 2-4 týdny přezraje, vytvoří se tam kyselina máselná a není dobrý.

Nejsnažší zpracování je plody odšťavit, šťáva je základní surovinou pro výrobu sirupů, jen se nasladí, přidá trochu vody a pasterizuje se, rakytník neztrácí vitamín C ani tepelnou úpravou, protože jeho plody neobsahují enzym štěpící vitamín askorbiázu. Také se může surová šťáva nalít do sáčků na led, zamrazit a používat do čaje místo citronu. Rakytníková šťáva špatně želíruje a tak je vhodné ji při zpracování na marmeládu zkombinovat s jiným ovocem.

Po odšťavení zbydou šlupky a semena, ty se dosuší a nadrtí. Drť se používá na přípravu čaje nebo se může dát macerovat do kvalitního olivového či slunečnicového oleje. Tato drť obsahuje velké množství rakytníkového oleje, který se do oleje rozpustí. Listy můžeme použít na přípravu čaje či tinktury na posílení imunity.

Dalším velice oblíbeným a lahodným ovocem, které navíc ozdobí zahrádku jsou kanadské borůvky.

Pokud se nepodcení příprava záhonu, odvděčí se vám borůvka bohatou úrodou, dospělý keř má průměrně 5-7kg plodů, ale při dobré péči může mít i 10kg. Kanadské borůvky nemusíte hned zpracovat jako lesní, vydrží čerstvá v lednici až 5 týdnů. Poslední výzkumy ukázaly, že co se týká léčivosti si v ničem nezavdá s borůvkou z lesa. Velkou výhodou je, že se nemusíte plazit po zemi, kanadské borůvky dorůstají až 180cm, na kilo lesních borůvek je zapotřebí nasbírat cca 1600 borůvek, kdežto kanadských jen 800. Také odbouráte dotěrné komáry a klíšťata v lese a navíc kanadská borůvka je krásná rostlina, která je v květnu obsypaná bílými zvonky květů, v létě modrými plody a na podzim se listy barví do ohnivě červených a oranžových barev než na zimu opadá. Všechny kanadské borůvky je třeba pěstovat v kyselé půdě s pH okolo 4,5 či nižší. Měla by být humózní, živná a s podílem písku, neustále vlhká, ale nikdy ne zavodněná. Dnes pěstujeme mnoho odrůd, z nichž jsou většinou samosprašné. Liší se také dobou dozrávání a velikostí plodů. Pro dobré opylení a zároveň dosažení co nejbohatší úrody je dobré, když vedle sebe vysadíme alespoň dvě různé odrůdy. Vhodné stanoviště pro výsadbu borůvek by mělo splňovat tyto požadavky. Dostatečně slunné místo nebo v mírném polostínu, mělo by být chráněné před silným větrem, není vhodné rostliny vysazovat v mrazových kotlinách. Rostliny vysazujeme na jaře nebo na podzim, pokud jsou pěstované v kontejneru, pak je můžeme vysazovat během celého vegetačního období. Příprava půdy pro pěstování kanadských borůvek se nesmí podcenit. Nejvhodnější je kyprá hlinitopísčitá půda s velkým obsahem humusu (pH půdy od 3,5 – 4,7). Substrát připravíme ze stejných dílů rašeliny, písku a kompostu. Vhodná je také lesní hrabanka (nejlépe borová). Přidat můžeme také kravinec, ne však čerstvý chlévský hnůj. Rostliny vysazujeme asi 1m od sebe do jam o velikosti zhruba 60x60 cm a hlubokou asi 40-50 cm. Kořenový bal před výsadbou namočíme do vody, rostlinu vždy vysadíme o 2-3 cm níž než doposud rostla, substrát opatrně ušlápneme a rostlinu zalijeme. Zeminu kolem rostliny můžeme namulčovat.

Borůvky se dožívají až 60let a vytvořený záhon je pro ně jako květináč, neporostou kořeny jinam než v rašelině, proto je zapotřebí jim vytvořit dostatečně velký záhon, aby nám prospívaly.

<u>Ošetřování rostlin v dalších letech pěstování:</u>

Zálivka musí být pravidelná a dostatečná, ne však příliš (rostlinám se nedaří v příliš přemokřené půdě). Vydatná zálivka je zapotřebí především v době nalévání plodů a po sklizni, kdy rostlina zakládá květní pupeny pro další rok, pokud je málo vody, borůvky nasadí málo.

Pravidelně přihnojujeme speciálními hnojivy na borůvky, které okyselují jejich substrát nebo rozmělněným sušeným kravincem. Rostliny spotřebují nejvíce živin zejména v období růstu výhonů do prvních květů (aplikujeme až dvě třetiny celkové dávky hnojiv pro celé vegetační období) a pak v červnu abychom podpořili tvorbu květních pupenů pro příští rok. Vhodný též Kristalon pro borůvky. Řez rostlin v prvním roce po výsadbě výhony sestřihneme, aby se vytvořil dostatečný obrost. Později řezem zajišťujeme dostatek světla, rostlina se lépe brání chorobám a lépe plodí. Kanadské borůvky plodí na letorostech z předchozího roku => řez musí podporovat jejich růst. Při řezu nejdříve odstraníme všechny poškozené, uschlé větvičky, potom keř prosvětlíme, a to tak, že odstraníme některé přebytečné vnitřní i vnější výhony na keři. Dobře vedený keř má mít v dospělosti šest až osm silných základních větví.

Plody borůvek jíme čerstvé nebo můžeme zpracovat jako borůvky lesní na kompot, koláče apod.

Navíc jsou léčivé. Borůvky jsou vhodné při cukrovce a také chorobách ledvin. Obsahují látku lutein, která blahodárně působí na oči a snižují krevní tlak. Užívají se čerstvé při kolikách, sušené na průjmy. Je z nich výborný čaj.

Přeji hodně radosti z vašich výpěstků!

Štěpánka Janoutová

Rakytník řešetlákový

Kanadské borůvky

Staročeské odpoledne s vepřovými hody

V sobotu 14. 10. 2017 uspořádala obec Bušovice pro naše občany Staročeské odpoledne s vepřovými hody. Řeznictví Mudra z Mirošova jako již tradičně připravilo zabijačkové výrobky, kterým neodolal snad nikdo z přítomných.

V kulturním pořadu plného písniček a humoru vystoupili herci Ernesto Čekan a Ondřej Pálek. Večer k tanci zahrála hudební skupina The Four Band z Plzně.

Již nyní se mohou naši občané těšit na příští rok. Bude opět připraven bohatý program a dobré jídlo.

Jana Racková

Pozvánka na Advent v Bušovicích

Obec Bušovice zve všechny naše občany na tradiční adventní setkání s rozsvícením vánočního stromu.

Setkání se uskuteční v neděli **3. prosince 2017 od 17,00 hod**. Již tradičně bude podáván vánoční svařák a v letošním roce bude pro občany připraven i kulturní program. Od 18,00 hodin navodí předvánoční atmosféru Staročeští muzikanti (M.B.Karpíšek) s pořadem vánočních písní a koled.

Připravované akce v 1. pololetí 2018

2.2. – hasičský bál
3.2. – zájezd na divadelní představení Mefisto v divadle Hybernia
10.2. – dětský maškarní bál
23.2. – včelařský bál
31.3. – velikonoční zábava
27.4. – zájezd na divadelní představení Evita v divadle Studio dva

Svatomartinské rohlíčky

1/2 kg hladké mouky
1 smetana ke šlehání
1 tuk na pečení
lžíce cukru

Ze surovin (tuk změklý) smícháme těsto a necháme chvilku odpočinout.

Mezi tím si uděláme náplň - podle své chuti (my jsme měli ořechovou, lze i jinou - povidla, mák, tvaroh, puding, ... podle chuti nebo neplnit, jen srolovat.

Těsto rozdělíme na čtvrtiny, každou vyválíme na kruh o průměru asi 30 cm. Pak kruh rádýlkem rozkrájíme na osminy. Na vnější stranu vzniklých osmin dáme náplň a směrem dovnitř zarolujeme rohlíček.
Pečeme naplno cca 20 - 25 minut.

Upečené rohlíčky pocukrujeme nebo přímo obalíme v moučkovém cukru s vanilkou.

Švestkové svatomartinské koláčky

250 ml mléka
75 g krupicového cukru
20 g hladké mouky
Špetka soli
2 vejce
70-80 g másla
1 kg švestek
Moučkový cukr

Na drobenku:

60 g másla
60 g krupicového cukru
60 g mouky

Mléko zahřejte, aby bylo vlahé, přidejte trochu cukru a rozdrobte do něj droždí. Nechte vzejít kvásek. Mouku smíchejte se zbytkem cukru a špetkou soli, přidejte jedno vejce, máslo a nakonec i vzešlý kvásek. Vařečkou vypracujte těsto. Mělo by být hladké, lesklé a nemělo by se lepit k misce. Nechte jej asi hodinu kynout, aby zdvojnásobilo svůj objem. Pak těsto rozdělte na dvanáct stejných dílů, z každého vyválejte kouli a nechte asi 10 minut odpočinout. Potom z každého dílu udělejte koláč. Přeneste na plech, znovu promáčkněte, abyste vytvořili okraje koláčů. Ty potřete lehce našlehaným druhým vejcem. Doprostřed koláčů dejte švestky – řeznou stranou dolů a posypte drobenkou získanou smícháním všech na ni potřebných surovin. Pečte v troubě vyhřáté na 200 °C asi 20 minut. Podávejte posypané cukrem.

Dobrou chuť

Bušovický zpravodaj, vydává Obecní úřad Bušovice, ev. č. MK ČR E 11115

Redakční rada: Dlouhá Václava, Klausová Vlasta, Racková Jana, Šlehoferová Tereza, Záhlava Lukáš
Náklad: 300 výtisků

Informace a příspěvky na: tel.: 371781531, e-mail obecniurad@busovice.cz